

яхъ въ канцеларията. Свърши се всичко съ Йовановича (писменъ контрактъ), днесъ преди обѣдъ той замина за Виена да работи плановѣтъ. И Кумани днесъ замина. Архим. Кирилъ бѣше у мене въ канцеларията, ентузиастъ, разговаряхме за гимназията и персонала. — Подиръ пладне отидохъ въ девическото училище да предамъ 24 меджидии (103 фр.). Тамъ намѣрихъ Mlle Цвѣташичъ и Mlle Казанлъшева (отъ Калоферъ). Разговаряхме дълго, официално и неофициално. Този микрокосмусъ много интригува помежду си. Инакъ ми бѣше за чудо приятно, *post tot et talia* [следъ толкова и такива преживявания] да разговарямъ съ образовани дами въ тази душевна пустиня! — Следъ това отидохъ у Стоилова, гдето бѣше Копиткинъ. Кюстендилската афера на Цанкова повдига много шумъ, турцитѣ се оплакватъ, всичко отива вече на дипломатическото поле, Цанковъ всичко разбърка. Schefer и Thielau предлагатъ мене за княжески комисаръ тамъ съ мисия да успокоя тѣзи хора. Ала мене не ми се ще, макаръ че ме се представя случай да се прочуя по цѣла Европа. Стоиловъ ме съветваше, че трѣбвало по-често да съмъ се срѣщалъ съ дипломатитѣ, защото тази година съмъ се държалъ далеко. Ала моята задача е друга и азъ копнѣя за душевно спокойствие. После вечерята Стоиловъ ми говори за Балабаниади, да съмъ писалъ право на Балабанова и да съмъ го питалъ, дали е истина, че той въ София ме е прогласявалъ за Псевдодимитъръ, че не съмъ билъ истинскиятъ авторъ на българската история, дали е истина, че той е приказвалъ такива глупости за мене предъ Стойчова, когато той напоследъкъ е билъ въ Цариградъ, както това устно ми разправиха самиятъ Стойчовъ и Славейковъ. — Писахъ на Вълчекъ — въ първия редъ на статията ми стои „на лѣвия брѣгъ на Дунава“ на мѣсто на дѣсния, *lapsus calami*. Това показва колко съмъ се отдалечилъ отъ писателската рутина презъ тѣзи две години! — Днесъ за пръвъ пѣтъ съмъ въ лѣтно облѣкло. — У мене въ кѣщи вапсватъ кѣщата, примитивно боядисване. — *Nota bene*. Желѣзниятъ емежъ на плуга въ Дупница се нарича палежникъ.

4 май/22 априлъ, срѣда. Тукъ се яви нѣкой си Велимиръ Шмитъ, говори срѣбски, възложено му е отъ една компания да събере 500,000 адреси въ България — *Adressbuch*. Преброяването на населението, разработването на материала напредва, интересуватъ се всички отъ него, въ западнитѣ краища (до сега сж готови окръжитѣ софийски, кюстендилски, берковски, врачански, орханийски, плѣвенски) има повече мъже отколкото жени, населението е малко повече, отколкото предполагаме. — Подиръ пладне отидохъ у Груича. Чешкиятъ инженеръ Поливка напусналъ службата си въ Сърбия, взели го за съветникъ по желѣзничнитѣ работи, а когато се появилъ въпросътъ, нито го дори и питали. Груичъ: